

**SOCIJALDEMOKRATSKA PARTIJA
BOSNE I HERCEGOVINE
SOCIJALDEMOKRATI**

BOSNA I HERCEGOVINA
BOŠNA I HERCEGOVINA
CENTRALNA IZBORNA KOMISIJA
CENTRALNA IZBORNA KOMISIJA
SREDIŠNJE IZBORNO POKLONIKSTVO

09:04:01

PRIMLJENO:	Datum:	Vrijeme:	Mjesto:
	08.06.2007	09:52h	Lično
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
09-22	6-1729	1/27	

27

Broj: 05-11-173-3/07

Sarajevo: 8.6.2007.

**Sud Bosne i Hercegovine
Apelaciono odjeljenje
- putem Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine
SARAJEVO**

Na osnovu člana 21. stav(2) Zakona o finansiranju političkih partija i člana 6.9 stav (1) i (2) Izbornog zakona BiH podnosimo

ŽALBU

Protiv Odluke Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine broj: 01-07-6-1729/07 od 24.5.2007.godine, koja nam je dostavljena 06.6.2007.godine,

- zbog materijalnih i proceduralnih povreda odredaba Zakona o finansiranju političkih stranaka i Izbornog zakona BiH;
- zbog bitnih povreda odredaba Zakonom o upravnom postupku BiH;
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

OBRAZLOŽENJE

Centralna izborna komisija je na osnovu člana 13. stav (2) i člana 15. stav (1) i (2) Zakona o finansiranju političkih stranaka donijela Odluku broj: 01-07-6-1729/07 kojom je SDP BiH proglašena odgovornom što je u 2004.godini primila priloge od pravnih lica iznad zakonom dozvoljenog limita u ukupnom iznosu od 552.953,44 KM, čime je prekršila odredbu člana 5. stav (1) Zakona o finansiranju političkih stranaka zbog čega joj je izrečena kazna primjenom člana 15. stav (2) Zakona o finansiranju političkih stranaka u iznosu od 555.000 KM.

1.Osporavanom odlukom Centralna izborna komisija BiH je izjednačila sredstva namijenjena finansiranju realizacije zajedničkih projekata sa inostranim subjektima sa prilozima pravnih lica, pogrešno primijenivši odredbe Zakona koje se odnose na limit za priloge pravnih i fizičkih lica.

71000 Sarajevo, Alipašina 41
Tel: ++387 33 563-900
Tel/faks: +387 33 563-901
E-mail: aeneralni.sekretar@sdp-bih.ora.ba

Naime, članom 3. Zakona o finansiranju političkih stranaka sredstva dobivena za finansiranje realizacije zajedničkih projekata sa inostranim subjektima nisu uopće tretirana kao izvori finansiranja političkih partija.

Za razliku od sredstava osiguranih iz inostranstva na osnovu zajedničkog projekta koja podrazumijevaju uspostavu obligacionih odnosa između partnera u projektu, prilozi pretpostavljaju da se radi o sredstvima koja su data dobrovoljno, ničim uvjetovana i ne stvaraju bilo kakav obligacioni odnos davaoca i primaoca priloga, pa čak ni obavezu izvještavanja o utrošku.

Zakonodavac je u više odredbi Zakona o finansiranju političkih stranaka istakao ovakav karakter priloga. U isto vrijeme da bi naglasio zabranu svake vrste obligacionog odnosa našao je za shodno da kao prilog definira "i poklone date stranci ili članu stranke koji djeluju u njeno ime, besplatne usluge ili pružanje usluga političkoj stranci ili članovima stranke koji djeluju u njeno ime pod uslovima kojima se ta stranka stavlja u povlašten položaj u odnosu na druge" (član 4. stav 1), da uvede limit na visinu, kao i zabranu višestrukog prilaganja od strane jednog lica u toku jedne kalendarske godine (član 5), kako bi ograničio mogućnost korupcije, te da članom 9 (Zabranjene aktivnosti) dodatno onemogući usmenu uspostavu obligacionog odnosa.

Sredstva koja se osiguravaju finansiranjem zajedničkih projekata podrazumijevaju uspostavu obligacionog odnosa između partnera na osnovu jasno definiranih prava i obaveza. Ovakav odnos obuhvata jasno definiranje namjene sredstava, te obavezu izvještavanja o njihovom utrošku. U većini slučajeva ovaj obligacioni odnos podrazumijeva i višekratnost u isplati sredstava, u skladu sa dogovorenim ili ugovorom dinamikom. Uglavnom se kod ovih ugovora predviđa čak i finansijska revizija od strane koja finansira projekat.

Prema tome, sredstva po osnovu projekata sa subjektima iz inostranstva ni po jednom pravnom osnovu ne mogu se izjednačavati sa priložima domaćih pravnih lica.

Nacrt Zakona o finansiranju političkih partija nastao je u Pravnom odjeljenju OHR-a, 2000. godine pod rukovođenjem g. Mateja Hoffmana, višeg zamjenika Visokog predstavnika u BiH u saradnji sa Misijom OSCE-a u BiH gdje je za projekt izrade nacrt ovog Zakona bio zadužen g. Rick Bainter koji je nacrt i finalizirao. (G. Bainter je kasnije učestvovao i u izradi zakona o sukobu interesa). Formalni predlagači Zakona u Parlamentarnoj skupštini BiH bili su Nikola Špirić i Ibrahim Đedović.

Zakon o finansiranju političkih partija nikada nije imao namjeru da ograniči međunarodne projekte koje političke partije realiziraju sa sličnim partijama i fondacijama u inostranstvu već da onemogući pravna i fizička lica da putem svojih donacija utiču na političke odluke u političkim partijama po principu usluga za uslugu (član 4, 5 i 6.)

Nadalje, namjera je bila iz limita izuzeti političke omladinske organizacije tj. podmlatke političkih partija, pa time "budžetska izdvajanja" nisu izdvajanja iz budžeta državnih institucija već stavke u budžetima političkih partija za omladinske organizacije jer ni na jednom administrativnom nivou u BiH ne postoje budžetske linije za podmlatke političkih partija.

Iz navedenih razloga, smatramo da tumačenje CIK-a nije u duhu Zakona koji se primjenjuje, te s obzirom da je pripreman od gore navedenih osoba tražimo da se pribavi iz Pravnog odjeljenja OHR-a dokument "Policy paper on the draft Law on Financing of Political Parties in BiH", kao dokument koji utvrđuje namjere zakona, dodatni radni dokumenti i tumačenja Misije OSCE-a u BiH vezano za ovaj zakon, te saslušaju svjedoci koji su učestvovali u izradi nacrtu Zakona. Nadalje, potrebno je pribaviti zapisnik sa sjednice Ustavno-pravne komisije Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH iz 2000 godine na kome je razmatran i obrazlagan nacrt Zakona koji se upućuje u proceduru.

U prilog našoj tvrdnji govori i mišljenje Venecijanske komisije broj 366/2006 od 31.3.2006.godine "Opinion on the prohibition of financial contributions to political parties from foreign sources" koja pravi razliku između pravnih lica kao korporacija i pravnih lica kao neprofitnih asocijacija usmjerenih na promociju demokratizacije društva (moral persons). U istom mišljenju Venecijanska komisija navodi da nema zabrane stranih donacija za političke partije u BiH, te da se takva vrsta projektne saradnje šta više i potiče zbog međunarodne pomoći u poslijeratnoj rekonstrukciji Bosne i Hercegovine. Zbog toga je apsurdan stav CIK-a da se sredstva za finansiranje realizacije zajedničkih projekata izjednače sa priložima i ograniče na limit od 8 prosječnih plaća u BiH. Prihvatanjem takvog stava CIK-a praktično se eliminira svaki oblik realizacije međunarodnih projekata usmjerenih na demokratizaciju BH društva.

Iz naprijed navedenog jasno se vidi razlika između priloga domaćih pravnih i fizičkih lica i finansiranja zajedničkih projekata sa ino-partnerom, pa CIK nije imala zakonskog osnova za njihovo izjednačavanje.

Dokazi: - korespodencija sa ino-partnerima

- saslušati svjedoke: g. Mateja Hoffmana – bivšeg višeg zamjenika Visokog predstavnika u BiH i g. Rick Bainter – Misija OSCE BiH; Matthew Beavor – Labour Party International Projects Department, Nabila Sattar – Labour Party International Projects Department; Gizela Sladić S – Kvinor Stockholm

- izvještaj Venecijanske komisije

2. Pored pogrešnog određenja karaktera sredstava kao priloga, Centralna izborna komisija je primijenila odredbu koja se odnosi na domaća fizička i pravna lica, na inostrane partnere SDP BiH. Da se u ovom slučaju ne radi o povredi odredaba Zakona potvrđuju odredbe Pravilnika o godišnjim finansijskim izvještajima političkih stranaka, koji je Izborna komisija BiH donijela na svojoj sjednici 24.02.2004.

Članom 5. Pravilnika utvrđeno je da su Obrasci za godišnji finansijski izvještaj političkih stranaka sastavni dio ovog pravilnika, a Obrazac 3-b odnosi se na priloge pravnih lica. I u tekstualnom dijelu (član 14. Pravilnika), kao i u samom obrascu kao propisani element javlja se Identifikacioni broj pravnog lica.

Pravilnikom o dodjeljivanju identifikacionih brojeva i poreznoj registraciji poreznih obveznika na teritoriji Federacije BiH kojeg je izdalo Ministarstvo finansija/financija FBiH identifikacioni broj je obaveza domaćih pravnih lica.

U obrascu je, kao vodič, u zagradi dat trinaestoznamenasti broj koji upućuje na identifikacioni broj domaćeg poreznog obveznika kojeg dodjeljuju nadležni poreski organi u BiH.

Upravo radi ovako propisanog obrasca lice zaduženo za izradu finansijskog izvještaja SDP BiH za 2004. godinu je ostvarilo direktan kontakt sa licima iz Službe za reviziju finansijskih izvještaja Izborne komisije BiH, a što potvrđuje i Izborna komisija BiH na strani 107. Izvještaja o radu Izborne komisije BiH za 2004. godinu dostavljenom Parlamentarnoj skupštini BiH 21.03.2005., te su na osnovu dobijenih uputstava i sugestija, u konačnom izvještaju, sredstva osigurana na osnovu projekata sa inostranim subjektima, prikazana kao ostali prihodi. Na taj način, na osnovu direktnih uputstava ovlaštenih lica iz Izborne komisije BiH, napravljena je razlika između priloga domaćih pravnih lica i sredstava osiguranih na osnovu projekata sa inostranim subjektima.

Sredstava osigurana na osnovu projekata sa inostranim subjektima su u Izvještaju prikazana na obrascu 3. kao Ostali prihodi. **Ispravnost ovakvog tretiranja sredstava osiguranih na osnovu projekata sa inostranim subjektima potvrđena je nalazom Izborne komisije na strani 108 Izvještaja o radu Izborne komisije BiH za 2004. godinu, u kome se navodi: "Kontrolom je utvrđeno:...**

...b) da su političke stranke postupile u skladu sa članom 5. Zakona o finansiranju političkih stranaka koji utvrđuju limit na visinu jednokratnog priloga političkoj stranci u toku jedne kalendarske godine; ...".

Usvajanjem ovog Izvještaja Izborne komisije BiH u Parlamentarnoj skupštini BiH, usvojeni su i potvrđeni svi nalazi Izborne komisije BiH, a koji se odnose i na Finansijski izvještaj SDP BiH za 2004. godinu.

Nalaz u Izvještaju o reviziji godišnjeg finansijskog izvještaja za 2004. godinu i postizbornog finansijskog izvještaja SDP BiH Službe za reviziju CIK-a BiH, na osnovu kojeg je donesena osporavana Odluka, odnosi se na ista sredstva koja su bila predmet Izvještaja Izborne komisije Parlamentarnoj skupštini BiH.

Ovim je grubo narušeno načelo pravne sigurnosti i subjekti kontrole, u ovom slučaju SDP BiH dovedeni u zabludu.

Dakle, cijenimo jako bitnim naglasiti da dok se radilo sa Izbornom komisijom BiH u čijem sastavu su bili i članovi predstavnici međunarodne zajednice, nije bilo nikakvih primjedbi na finansijske izvještaje, o čemu su uredno izvještavali Parlament BiH, a nakon što su Izbornu komisiju napustili predstavnici međunarodne zajednice, popunjena je stranačkim poslušnicima koji se onda vraćaju u reviziju poslovanja i za onaj period za koji je ranije utvrđeno da je bio u skladu sa zakonom. Zbog toga ovakav način rada CIK-a i postupci nas uvjeravaju u političku pozadinu donesene Odluke. Ovakve tvrdnje potkrepljuje i opće poznata činjenica da je odmah po donošenju pobijane odluke i prije nego je ista dostavljena SDP-u BiH, dato saopćenje za štampu od strane CIK-a, o izrečenoj kazni, iako je notorno da odluka proizvodi pravno dejstvo u odnosu na SDP od trenutka kada joj je dostavljena. Dodatni argument na izrečene tvrdnje je i činjenica da se raspored sredstava od izrečenih kazni raspoređuje političkim partijama u visini od 70%, čime se faktički i postiže skriveni i izlobirani politički cilj da se jedna politička partija na ovakav način uništi, a druge ojačaju finansijskim poticajem od izrečene kazne.

Dokazi: - Pravilnika o godišnjim finansijskim izvještajima političkih stranaka

- obrazac 3-b Prilozi pravnih lica veći od 100 KM
- uvid u Pravilnik o dodjeljivanju identifikacionih brojeva
- Izvještaj o radu Izborne komisije BiH za 2004. godinu
- Izjava Munibe Merčep, radnika SDP BiH zaduženog za izradu Izvještaja,
- Godišnji finansijski izvještaj SDP BiH za 2004. godinu
- Saslušati svjedoka, člana Odjela za reviziju Centralne izborne komisije.

3. U obrazloženju osporavane Odluke CIK se poziva na svoj pravni stav od **21.02.2006.godine** kojim je zauzeto stanovište da Zakon ne pravi razliku između domaćih i stranih pravnih lica u pogledu limita priloga političkim strankama, odnosno da strana pravna lica nisu izuzeta od limita.

CIK BiH nije imao zakonskog osnova za donošenje pravnog stava jer su u članu 13. stav (2) Zakona o finansiranju političkih partija izričito navedena ovlaštenja CIK-a po kojima je ona nadležna "za provođenje odredaba ovog zakona i ovlaštena da odluči da li su politička stranka ili drugo lice prekršili odredbe ovog zakona, kao i da izrekne sankcije...".

Svjesna takve situacije CIK se naknadno, a da bi potkrijepila svoju odluku pozvala na Izvještaj Ustavno-pravne komisije Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH broj 01/1-50-1-4/07 od 14.3.2007.godine o jasnoći norme člana 3. stav (1) tačka b Zakona o finansiranju političkih stranaka. Spomenutim izvještajem **Ustavno-pravna komisija izlazeći iz ovlaštenja koja joj daje Poslovnik Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, pored ostalog, iznosi da "cijeneći navedeno čini se potpuno ispravnim stav Centralne izborne komisije"**.

Ne ulazeći u apsolutnu proizvoljnost citiranog stava, ukazujemo na činjenicu da je Ustavno-pravna komisija dala izvještaj potpuno suprotno odredbama spomenutog Poslovnika. Naime, upravo je SDP BiH bio ovlašten podnosilac zahtjeva za tumačenje odredbe člana 3. stav 1. tačka b. Zakona o finansiranju političkih stranaka, a na osnovu odredbi Poslovnika Ustavno-pravna komisija je samo jedan od subjekata u proceduri njegovog donošenja koja ni do danas nije okončana.

Naime odredbama člana 137 – 140. Poslovnika regulisan je postupak davanja "autentičnog tumačenja zakona i drugog općeg akta". Tim odredbama regulisano je da

autentično tumačenje donosi Predstavnički dom i da se isto objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

- Dokazi:**
- izvještaj Ustavno-pravne komisije
 - izvod iz Poslovnika Predstavničkog doma PS BiH
 - zahtjev SDP BiH za autentično tumačenje.

4. Centralna izborna komisija je počinila i niz povreda upravnog postupka prilikom utvrđivanja činjeničkog stanja, te na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja donijela odluku suprotnu Zakonu.

SDP BiH je 19.01.2006 uložio Primjedbe na Preliminarni izvještaj o izvršenoj reviziji SDP BiH broj 09-07-6-1882/05 od 28.12.2005. godine. Umjesto odgovora na Primjedbe SDP-a BiH, 06.04.2006. dobili smo Izvještaj o reviziji finansijskog izvještaja za 2004. godinu i postizbornog finansijskog izvještaja SDP BiH (broj 09-07-6-1882-1/05 od 20.03.2006. godine) Službe za reviziju finansijskog poslovanja IK BiH koji sadrži istovjetan tekst kao i preliminarni izvještaj. U tekstu izvještaja niti u bilo kakvom propratnom aktu Izborna komisija ni na koji način se ne očituje o iznesenim prigovorima na Preliminarni izvještaj.

Na ovaj izvještaj SDP BiH, 20.04.2006. ulaže žalbu Izornoj komisiji BiH. Umjesto odgovora na Žalbu Centralna izborna komisija na svojoj sjednici održanoj 24.5.2007.godine, trinaest mjeseci nakon uložene žalbe, donosi Odluku o kažnjavanju SDP BiH.

Smatramo da se Centralna izborna komisija, odnosno njen Odjel za reviziju, morala očitovati po Primjedbama na Preliminarni Izvještaj o reviziji godišnjeg finansijskog izvještaja za 2004. godinu i postizbornog finansijskog izvještaja SDP BiH, kao i po Žalbi na izvještaj, kako zbog karaktera primjedbi, tako i zbog posljedica koje bi mogle nastupiti. Tim prije što postoji očiti nesklad između dva Zakona za čiju primjenu se ona stara.

Naime, nakon Zakona o finansiranju političkih partija, donesen je Izborni zakon BiH u kome je zakonodavac napravio dalju distinkciju između doprinosa iz inostranstva i doprinosa fizičkih i pravnih lica razdvojivši ih u članu 15.1., stav 1, tačka 2 kao dva zasebna izvora prihoda.

Članom 15.2. Izbornog zakona BiH utvrđeno je pravo, ali i obaveza CIK BiH da donosi pravila i propise za provođenje odredbi ovog poglavlja kojima se bliže utvrđuje sadržaj, forma, način i drugi detalji izvještavanja. Umjesto da pokrene proceduru za usklađivanje odredbi dva zakona: Zakona o finansiranju političkih stranaka i Izbornog zakona BiH, kako bi

se otklonile nejasnoće, Izborna komisija BiH je u članu 5. Pravilnika o finansijskim izvještajima političkih subjekata koji učestvuju na izborima, iz avgusta 2006.godine, utvrdila podnošenje izvještaja na obrascima identičnim onim propisanim članom 5. Pravilnika o godišnjim finansijskim izvještajima političkih stranaka ne prateći normu Izbornog zakona utvrđenu članom 15.1, stav 1, tačka 2.

Dokazi: - Preliminarni izvještaj o izvršenoj reviziji SDP BiH broj 09-07-6-1882/05 od 28.12.2005. godine
 - Primjedbe na Preliminarni izvještaj o izvršenoj reviziji SDP BiH
 - Izvještaj o reviziji finansijskog izvještaja za 2004. godinu i postizbornog finansijskog izvještaja SDP BiH broj 09-07-6-1882-1/05 od 20.03.2006. godine
 - žalba na Izvještaj o reviziji finansijskog izvještaja za 2004. godinu i postizbornog finansijskog izvještaja SDP BiH broj 09-07-6-1882-1/05 od 20.03.2006. godine
 - Pravilnika o finansijskim izvještajima političkih subjekata koji učestvuju na izborima, iz avgusta 2006.godine

5. Osnova za donošenje osporavane Odluke CIK je izvještaj Službe za reviziju finansijskog poslovanja političkih stranaka u CIK-u BiH, koju je izvršila neovlaštena osoba.

Naime, činjenica je da ova „revizija“ nije izvršena u skladu sa Zakonom o računovodstvu i reviziji BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 42/04) i Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/05), koji uređuju ovu oblast i koji propisuju osnovne preduvjete i način vršenja revizije, zbog čega se ova „revizija“ ima smatrati nezakonitom, što znači da ni njen „nalaz“ ne može biti zakonit, vjerodostojan niti osnov za poduzimanje bilo kakvih mjera u pravnom, finansijskom niti bilo kom drugom smislu.

Uslovi i način vršenja revizije u BiH propisani su krovnim Zakonom o računovodstvu i reviziji Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 42/04). Ovaj zakon, između ostalog, obavezuje i na primjenu Međunarodnih standarda revizije – ISA (član 2. stav 2.a), te propisuje da reviziju na teritoriji BiH mogu vršiti samo osobe u zvanju „ovlaštenog revizora“ (član 5. stav 1.c), koje posjeduju certifikat za to zvanje, kao i licencu (dozvolu za vršenje poslova revizije) izdatu u skladu sa ovim zakonom. **Predmetna „revizija“ nije izvršena prema Međunarodnim standardima revizije, zbog toga što je nije izvršila osoba koja posjeduje propisani certifikat i licencu za vršenje tih poslova.**

Nadalje, prema članu 9. stav 5. istog zakona, reviziju na teritoriji BiH mogu vršiti isključivo revizijske firme, koje su licencirane za vršenje tih poslova u skladu sa zakonima entiteta. Dotučnu „reviziju“ nije izvršila licencirana revizijska firma, nego osoba koja ne posjeduje zvanje niti licencu za vršenje tih poslova.

Prema članu 5. stav 3. istog zakona, bilo kakvo obavljanje revizijskih poslova od strane bilo kojih osoba koje nisu certificirane u skladu s ovim zakonom, smatra se **nezakonitom**. Shodno tome, **nezakonitom se ima smatrati i ova „revizija“**. **Iz istog razloga, ni njen se „nalaz“ ne može smatrati zakonitim i vjerodostojnim, niti taj „nalaz“ može biti valjan osnov za poduzimanje bilo kakvih mjera u pravnom, finansijskom ili bilo kom drugom smislu.**

Sve navedeno je, na identičan način, propisano i Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/05), gdje je i bliže propisano da reviziju može vršiti samo revizijsko privredno društvo koje je za te poslove licencirano od Federalnog ministarstva finansija, odnosno osoba koja je zaposlena u tom društvu i koja posjeduje certifikat za zvanje „ovlašteni revizor“ i licencu (dozvolu za rad) za obavljanje poslova revizije (član 14.). Isto je izričito propisano i članom 6. stav 2.d) ovog zakona, po kome reviziju mogu vršiti samo osobe koje posjeduju odgovarajuću licencu, kao i da revizijske izvještaje mogu davati samo pravne osobe – revizijska društva koja imaju odgovarajuću licencu Federalnog ministarstva finansija.

Predmetnu „reviziju“ nije izvršilo ni licencirano revizijsko društvo ni osoba sa potrebnim i obaveznim certifikatom i licencom, zbog čega se njen „nalaz“ ne može smatrati zakonitim ni vjerodostojnim, niti taj „nalaz“ može biti relevantan za poduzimanje bilo kakvih mjera.

Šta više, svako nezakonito vršenje revizije se članom 15. ovog zakona tretira kao prekršaj, sa propisanom novčanom kaznom za osobu koja izvrši takvu, nezakonitu reviziju.

Shodno svemu navedenom, jasno je da osobe koje su vršile reviziju u konkretnom slučaju, o čemu SDP ima saznanja, nemaju referensi za vršenje revizije niti po odredbi čl.14.st.5.Zakona o finansiranju političkih partija.

Dokazi: - ostvariti uvid u Zakono o računovodstvu i reviziji BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 42/04) i Zakono o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/05),

- spisak ovlaštenih revizora u FBiH i RS-u (na kojem nema revizora koji su potpisali Izvještaj)

6. Centralna izborna komisija u provođenju postupka nije čak ni razdvojila sredstva namijenjena političkoj omladinskoj organizaciji, koja bi, i da se ne radi o materijalnoj povredi prava u cjelini, shodno članu 5. stav 2. Zakona o finansiranju političkih partija trebalo da budu izuzeta od ograničenja, već je i ova sredstva uzela u obzir prilikom određivanja kazne.

7. **Centralna izborna komisija BiH je dužinom trajanja postupka narušila načelo efikasnosti utvrđeno članom 8. Zakona o upravnom postupku.** Na osnovu njenih postupaka može se ustvrditi da je čak odugovlačila sa postupkom na štetu stranke. Očit dokaz za ovakvu tvrdnju može se vidjeti iz slijedećih podataka: - revizija u septembru 2005.godine, preliminarni izvještaj 28.decembra 2005.godine, očitovanje SDP BiH 19.01.2006.godine, pravni stav CIK 21.02.2006.godine, konačan izvještaj 20.3.2006.godine, a Odluka o kazni 24.5.2007.godine.

Dakle,CIK u konkretnoj pravnoj stvari,ne samo da je prešao granice svojih ovlaštenja u smislu davanja autentičnog tumačenja odredaba Zakona o finansiranju političkih partija,već je svoja tumačenja i stavove primjenjuje retroaktivno,što je u apsolutnoj suprotnosti sa Ustavom,a na štetu SDP-a.

8. Centralna izborna komisija BiH nije, prije izricanja kazne, niti pokušala izvršiti svoju obavezu utvrđenu odredbom članom 13. Zakona o finansiranju političkih partija ,tako što po dostavljanju izvještaja,dakle **odmah nakon 15.4.2005.godine** nije naredila SDP-u BiH da odgovori na eventualna pitanja u vezi izvještaja i to u pismenoj formi,nije dalje dala mogućnost da se po tom osnovu pribave dokumenti,iznesu stavovi,predlože svjedoci,sve pod pretpostavkom da je CIK pokrenula istragu u tom smislu.Posebno,**CIK nije u konkretnom slučaju ispoštovao odredbu St.3.navedenog člana** kojom je propisano da će CIK prije izricanja kazne ili preduzimanja administrativne mjere,(uz pretpostavku opravdanosti i zakonitosti), nastojati da postigne da politička stranka za koju je ustanovljeno da je prekršila odredbe Zakona o finansiranju političkih partija,dobrovoljno postupi prema tim odredbama. Za razliku od navoda u obrazloženju Odluke ("preliminarni izvještaj ... dostavljen na očitovanje SDP BiH... kako bi bila u prilici da ospori eventualno netačne nalaze kao i da u skladu sa članom 13. stav (3) dobrovoljno otkloni uočene nedostatke") iz njenog dosljednog odbijanja da odgovori na primjedbe i žalbe SDP-a BiH može se zaključiti da je to

namjerno izbjegavala, te da je rješenje doneseno sa predumišljajem koji nije u skladu sa stvarnim činjeničnim stanjem i materijalnim pravom.

Dostavljanje preliminarog izvještaja na očitovanje po zakonu ne može se smatrati postupanjem u skladu sa članom 13. stav (3) Zakona.

9. Posebno naglašavamo činjenicu da Služba za reviziju CIK-a nije otkrila svojom kontrolom "nepravilnosti" u radu SDP BiH. Naprotiv, sva "sporna" sredstva su potpuno transparentno i tačno navedena u finansijskom izvještaju o poslovanju SDP BiH. Ta činjenica ukazuje da SDP BiH nije imao namjeru bilo kakvog protiv zakonitog djelovanja ili prikrivanja sredstava, što se ne bi moglo reći za rad CIK-a.

Imajući u vidu složenost predmetnog postupka, a radi boljeg razjašnjavanja stanja stvari, u skladu sa članom 29. Zakona o upravnom sporu BiH, tražimo da Apelacioni odjel Suda BiH donese odluku o održavanju usmene rasprave i time omogući strankama i zainteresiranim licima da iznesu svoje dokaze. Usmena rasprava bi omogućila da se, pored predloženih dokaza, razjasne sporne činjenice koje su relevantne za donošenje pravedne i zakonite odluke.

Na osnovu provedenog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja predlažemo da Apelacioni odjel Suda BiH donese Odluku kojom će uvažiti ovu žalbu i poništiti Odluku Centralne izborne komisije BiH broj 01-07-6-1729/07 od 24.5.2007.godine, te da istu obaveže da nadoknadi troškove postupka Socijaldemokratskoj partiji BiH.

Sarajevo, 7.6.2007.godine

Predsjednik SDP BiH
prof dr Zlatko Lagumdžija